

Безтурботно живу,
а чи хмари нависли,
чи блакить ув очах,
чи — біда на поріг:
мов урок, мов курок,
мов наказ — декабристи,
мідні, ковані профілі,
п'ятеро їх.

А за ними
із рудних копалень Сибіру —
кайла замість рушниць,
каторжні сіряки —
від ганьби
затуливши майбутнє собою,
мовчки люди встають,
стиснувши кулаки.

Ми з підручника вчили
історію волі,
знаєм древніх тиранів,
новітніх дарят.
Попіл грізних імен
час розвіяв у полі,
тільки ці крізь віки,
наче ватри, горять.

Як далеко вони,
як хвилююче близько!
їхні мужність і честь —
нам у спадок сповна.
Мов урок, мов наказ,
мов курок — декабристи
прямо дивляться
в очі незлякані нам.

1981

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.